

במהלך הסיור... (Text continues with a detailed report on the visit to the West Bank, mentioning the presence of Israeli soldiers and the reactions of the local population. It describes the checkpoints and the daily life of the residents under occupation.)

החלפת נאסר
החלפת נאסר... (Caption text describing the individuals in the photograph, likely related to the political situation mentioned in the text.)

השליח
השליח... (Caption text identifying the scene as a missile launch, possibly the first one mentioned in the text.)

רaketes hüben und drüben
השליח... (Text describing the missile launch, its trajectory, and the reactions of the Israeli defense forces. It mentions the use of anti-aircraft systems and the effectiveness of the missile.)

אל-זאפי

עבד אל-נאצר (ימין) צופה בשיגור טיל. השבועון טל. השלטונות הגרמניים ראו בעין טובה את עבודת המדענים במיצרים, מתוך הנחה שהדבר ימנע הזמנת מדענים סובייטיים, וכי תוצאות המחקר יעמדו לרשות גרמניה.

שלא תבוא. כלומר: סוגיית שבעליהם יודעים כי לא כדאי להם להשתמש בהם, אך שהם מוכנים להשתמש בהם באחד משני המקרים: (א) שהאוייב יקדים וישתמש בהם ראשון, כך שהיה צורך להשיב מלחמה שעה, או (ב) במצב של יאוש, כשיכלו כל הקיצין, בכחינת 'מתות נפשי עם פלשתים'.

סוגים אלה כוללים אמצעים של לוחמה בחיידקים, בקרניים דיוקאטיביות ובאדיר-רעל. כל אלה מכוונים להשמדת אוכלוסיה אזרחית. לגבי כולם יש לישראל יתרונות טבעיים לעומת כל ריבוי ערבי: רמת ההיגיינית הגבוהה יותר, קטנות שטחה (כך שכל פגיעה בה תתגסק גם בשכנותיה), ועוד. כל מנהיג ערבי, שישתמש בהם, ידע כי הוא מזמין השמדה טוטאלית של מרכזי אוכלוסייתו, אף אם יצליח לפגוע תחילה בפגיעה חמורה בישראל.

גם בלי אינפורמטיב ברורה, חייבת כל ההנהגה בטחונות ישראלית להניח כי האוייב הפוטנציאלי אומנם מפתח כלים מסוג זה.

נוכח האמונה המצרית, כי ישראל מקדימה את רע"ם בפיתוח נשק אטומי (תהיה האמת שבה כאשר תהיה), יש גם להניח כי רע"ם משתדלת להכין לטיליה ראשי-קרב רדיו-אקטיביים, לפחות למיקרה של שעת-חירום הגנתית.

כך אומר החגיון. בשלב מסויים השתכנע הממונה על שרותי-הטחון כי כך אומרות גם הידיעות.

אין הוא השתכנע בכך? בראיון עם השבועון הצרפתי, אמר הממונה כי ידיעה זו הובאה אליו על-ידי אוטו יוקליק, מדען גרמני-אוסטרי, שסיפר כי המצרים השתמשו בו כדי להשיג קובולט, שהוא מהבת המאפשרת יצירת ראשי-קרב דיוקאטיביים. ואילו השבועון הגרמני שטארט, הניזון בפרשה זו ממקורות מצריים, טוען כי יוקליק הוא שקרן, ראמי ודברכן, שהסתגל למסודות-מדע אירופיים בטעות-שואח, שויף אפילו את העודות-ההסתמה שלו. בקיצור: טיפוס פלילי, שמכר סודות מודים לישראל ולמצרים כאחת, ושפיטרק גם את הסיפור על פצצות-הקובולט. מסתבר כי גריסה זו אודות יוקליק נתקבלה על דעת השלטונות בשחיין, בגרמניה ובארצות-הברית, שקבעו מפורשות כי לדעתן אין המדענים הגרמניים במצרים עוסקים בייצור נשק בלתי-שיגרתי.

שנים 2

שני עמודים אלה הופיעו בשבועון הגרמני דר שטרן, במסגרת אחת. הכותרת: 'טילים מכאן ומכאן'. למעלה: בוג'וריון ופרס, בתצלום בח"ר. למטה: תמונה אשר השבועון טוען כי היא מראה את הכור האטומי ליד דימונה.

ברית-המועצות עיכבו את אספקת החלפים, מתוך שיקולים שונים. עד כאן אין שום ידוע על העובדות. מסתבר מהן כי שני המסוטים אינם מקנים למצרים יתרון על ישראל. ההבדל הוא רק כי מצרים מעדיפה לבזבז על ייצור עצמי (היקר פי כמה), בעוד ישראל סומכת על רכש מתוך-לארץ. אילו סילקה מצרים את כל המדענים הגרמניים הפועלים בשטח זה, לא היתה ישראל מרוויחה דבר. מצרים היתה פשוט מזמינה את אותם מסוטים בברית-המועצות — או מיצרת אותם בעזרת מדענים סובייטיים על אדמתה.

המצב שונה במקצת, אך לא באופן מהותי, לגבי ייצור הטילים. לשרותי-הטחון הישראליים נודע כי מצרים העליחה לרכוש קבוצה של מדעני-טילים גרמניים. לא היו אלה הכוחות המזהירים ביותר של הרייך השלישי (שמצאו משרות בטוחות יותר), אך היה להם ידע חלקי, כולם עבדו בעבר בפיתוח טיל צרפתי.

קבוצה זו יצרה במצרים שני טילים:

- **אדיר-אפייר ('המנצח')**, המסוגל להטיס מיטען של טון למרחק של 280 ק"מ, בדומה ל-201 הגרמני במלחמת-העולם השנייה.
- **אדיר-קאהיר ('הכובש')**, שאינו אלא אל-זאפי בתוספת שלב שני. על כן הוא מסוגל להגיע למרחק כפול (560 ק"מ), אך לשאת בטחון זה רק מיטען זעום של 100 ק"ג. הידיעה על ייצור זה העלתה את יוקרתו של נשיא רע"ם במרחב, אך לא בין אנשי-מיקצוע. הטיל הראשון במרחב שוגר על-ידי ישראל, ולא על-ידי מצרים. בוג'וריון צולם ליד טיל לפני עבד אל-נאצר ומפלג את כמה התמונות דומות). העולם מניח כי בשטח הטילים אין למצרים יתרון על ישראל. (מתקבל על הדעת שאילו היתה ישראל מעוניינת באותם מדענים גרמניים, או שחיים להם בערכם, לא היתה מתקשה לשכור אותם באותו מחיר).

עד כאן אין עדיין ידוע ממש על העובדות. גם אין בהן כדי להביא לכלל בהלה, או לכלל הנחה כי במאזן-הכוחות חל שינוי לרעת ישראל.

המסע אושר מראש!

ק מתימספר יודע-יודע על אילו ידיעות התבסס הממונה, כאשר גילה לבן גוריון שהגרמנים במצרים מייצרים נשק-השמדה אסור. האם הסתמך על דבריו יוקליק בלבד? האם סיפק לו יוקליק הוכחות ממשיות יותר? האם היו לו ידיעות נוספות, שאי אפשר לפרסמן מבלי 'לשרוף' רשתות-דיגול?

דבר אחד ברור: שרה-בטחון, סיגנו והרמטכ"ל השתכנעו, ואישורו בפה מלא את המסע הראשון של הממונה נגד המדענים. הם אף דירבנוהו והאיצו בו.

רק חלק מפרטי מסע זה נודע ברבים. חלקים אחרים נשמרים בסוד — מפני ששני הצדדים החליטו, מסיבות מנוגדות, שלא כדאי להם לפרסמם. יתכן שלא יודעו לעולם.

מסע זה הגיע לקיצו עם מעצב בן-גל. כאשר פירסמו השחיצים את דבר המעצר (בניגוד למצופה בירושלים), מיהר הממונה בבן-גוריון, השיג ממנו את האישור לשלב השני מסע-העמולה אדיר נגד גרמניה, שחיין והמדענים. שמעון פרס, שכבר ידע על המעצר, לא היה בארץ ברגע שנתקבלה החלטה חדשה זו.

כך החלה הפעולה להתגלגל ולהרעיש את העולם. הממונה הכתיב את כל פרטי המסע לרדיו, לתיאטרון המקומית והעולמית (במידה שניתן להשפיע עליה) — מידה שהיא גדולה מאוד, כפי שהוכח). המסע היכה גלים, פגע קשות בגרמניה, בנקודתה הרגישה ביותר. התוצאה? כמעט אפסית. גרמניה לא הכריחה את המדענים לחזור, אלא רק הבטיחה לחוקק חוק כלשהו, שהשפעתו תהיה מבוטלת. ממשלת ישראל לא פירסמה שום הוכחות.

* כלומר: ראשי-קרב שאינם מביאים להתפוצצות אטומית, אלא מפיצים חומר המקרין קרניים דיוקאטיביות. חומר כזה עגול לחיב את פינויים של שטחים נרחבים מאוכלוסייתם, עד לסימון אזורים-הפגיעה במדויק.